

Beroep ingesteld op 26 april 2023 — Europese Commissie / Franse Republiek**(Zaak C-268/23)**

(2023/C 252/34)

Procestaal: Frans

Partijen*Verzoekende partij:* Europese Commissie (vertegenwoordigers: E. Sanfrutos Cano en C. Valero, gemachtigden)*Verwerende partij:* Franse Republiek**Conclusies**

De Europese Commissie verzoekt het Hof:

- vast te stellen dat, door niet de nodige maatregelen te hebben genomen om:
    - ervoor te zorgen dat uiterlijk op 31 december 2000 het opgevangen stedelijk afvalwater van 23 van de in het verzoekschrift bedoelde agglomeraties met meer dan 15 000 inwonerequivalenten, vóór de lozing ervan, werd onderworpen aan een secundaire behandeling overeenkomstig artikel 4 van richtlijn 91/271/EEG ⁽¹⁾, waarbij de parameters van bijlage I, B, bij die richtlijn in acht werden genomen, of aan een gelijkwaardige behandeling;
    - ervoor te zorgen dat uiterlijk op 31 december 2005 het opgevangen stedelijk afvalwater van 6 van de in het verzoekschrift bedoelde agglomeraties waarvan het inwonerequivalent tussen 10 000 en 15 000 ligt, vóór de lozing ervan, overeenkomstig artikel 4 van richtlijn 91/271 werd onderworpen aan een secundaire behandeling, waarbij de parameters van bijlage I, B, bij die richtlijn in acht werden genomen, of aan een gelijkwaardige behandeling;
    - ervoor te zorgen dat uiterlijk op 31 december 2005 het opgevangen en in zoet water en estuaria geloosde stedelijk afvalwater van 58 van de in het verzoekschrift bedoelde agglomeraties waarvan het inwonerequivalent tussen 2 000 en 10 000 ligt, vóór de lozing ervan, overeenkomstig artikel 4 van richtlijn 91/271 werd onderworpen aan een secundaire behandeling, waarbij de parameters van bijlage I, B, bij die richtlijn in acht werden genomen, of aan een gelijkwaardige behandeling;
    - ervoor te zorgen dat uiterlijk op 31 december 1998 in 13 van de in het verzoekschrift bedoelde agglomeraties met meer dan 10 000 inwonerequivalenten die het opgevangen stedelijk afvalwater lozen in ontvangende wateren die worden beschouwd als “kwetsbare gebieden” als gedefinieerd in richtlijn 91/27, vóór de lozing ervan, overeenkomstig artikel 5 van richtlijn 91/271 werd onderworpen aan een behandeling die verder ging dan een secundaire behandeling of een gelijkwaardige behandeling, waarbij de parameters van bijlage I, B, bij die richtlijn in acht werden genomen..
    - ervoor te zorgen dat de stedelijke waterzuiveringsinstallaties in 87 van de in het verzoekschrift bedoelde agglomeraties overeenkomstig artikel 10 van richtlijn 91/271 zodanig zouden worden ontworpen, gebouwd, geëxploiteerd en onderhouden dat zij onder alle normale plaatselijke weersomstandigheden naar behoren konden functioneren en dat bij het ontwerpen van de installaties rekening werd gehouden met seizoenschommelingen in de belasting.
    - ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten of instanties de lozingen van stedelijke waterzuiveringsinstallaties van de 87 in het verzoekschrift bedoelde agglomeraties controleren om na te gaan of zij voldeden aan de voorschriften van bijlage I, B, overeenkomstig de controleprocedures van bijlage I, D, zoals voorgeschreven in artikel 15, lid 1, eerste streepje, van richtlijn 91/271;
- de Franse Republiek de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rustten krachtens artikel 4 en/of artikel 5, beide gelezen in samenhang met bijlage I, B, en krachtens artikel 10 en artikel 15, gelezen in samenhang met bijlage I, B en D, van richtlijn 91/27.
- de Republiek Frankrijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert de Commissie vier hoofdgrievan aan.

1. Eerste grief: de Franse Republiek heeft niet de nodige maatregelen genomen om ervoor te zorgen dat het opgevangen stedelijk afvalwater in 87 agglomeraties, vóór de lozing ervan, overeenkomstig artikel 4 van richtlijn 91/271 werd onderworpen aan een secundaire behandeling, waarbij de parameters van bijlage I, B, bij die richtlijn in acht werden genomen, of aan een gelijkwaardige behandeling;

2. Tweede grief: Frankrijk heeft niet de nodige maatregelen genomen om ervoor te zorgen dat in 13 agglomeraties die het opgevangen stedelijk afvalwater lozen in kwetsbare gebieden, vóór de lozing ervan, overeenkomstig artikel 5 van richtlijn 91/271 werd onderworpen aan een behandeling die verder ging dan een secundaire behandeling of een gelijkwaardige behandeling, waarbij de parameters van bijlage I, B, bij die richtlijn in acht werden genomen.
3. Derde grief: Frankrijk heeft niet de nodige maatregelen genomen om ervoor te zorgen dat de stedelijke waterzuiveringsinstallaties in 87 agglomeraties overeenkomstig artikel 10 van richtlijn 91/271 zodanig werden ontworpen, gebouwd, geëxploiteerd en onderhouden dat zij onder alle normale plaatselijke weersomstandigheden naar behoren konden functioneren en dat bij het ontwerpen van de installaties rekening werd gehouden met seizoensschommelingen in de belasting.
4. Vierde grief: Frankrijk heeft niet de nodige maatregelen genomen om ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten of instanties de lozingen van stedelijke waterzuiveringsinstallaties in 87 agglomeraties zouden controleren om na te gaan of zij voldeden aan de voorschriften van bijlage I, B, overeenkomstig de controleprocedures van bijlage I, D, zoals voorgeschreven in artikel 15, lid 1, eerste streepje, van richtlijn 91/271.

(¹) Richtlijn van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater (PB 1991, L 135, blz. 40).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 26 april 2023 — Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni e.a./Telecom Italia SpA e.a.

(Zaak C-273/23, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni e.a.)

(2023/C 252/35)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Telecom Italia SpA

Verwerende partijen: Telecom Italia SpA, Vodafone Italia SpA, Fastweb SpA, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Tiscali Italia SpA, BT Italia SpA

Prejudiciële vragen

Moeten richtlijn 97/33/EG (¹), en met name artikel 5 ervan, richtlijn 2002/22/EG (²), en met name artikel 13 ervan, die *ratione temporis* van toepassing zijn, en de beginselen van transparantie, minimale marktverstoring, non-discriminatie en evenredigheid aldus worden uitgelegd dat:

- a) een nationale wettelijke regeling mag voorschrijven dat verplichtingen om bij te dragen tot de financiering van onbillijke lasten die voortvloeien uit de universeledienstverstrekking worden uitgebreid tot mobiele-telefoon-aanbieders, zonder dat de NRI in dergelijke gevallen hoeft na te gaan of de bijdragende aanbieders en de voor de levering van die dienst aangewezen aanbieder op dezelfde markt onderling concurreren of substituueerbaar zijn in de zin van het mededingingsrecht;
- b) NRI's naast of als alternatief voor het ter verificatie van de onbillijkheid van de last gehanteerde criterium van substituueerbaarheid tussen vaste- en mobiele-netwerkdiensten andere criteria mogen hanteren om mobiele-dienst-aanbieders een financieringsverplichting op te leggen, en zo ja, welke?

(¹) Richtlijn 97/33/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997 inzake interconnectie op telecommunicatiegebied, wat betreft de waarborging van de universele dienst en van de interoperabiliteit door toepassing van de beginselen van Open Network Provision (ONP) (PB 1997, L 199, blz. 32).

(²) Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronisch-communicatienetwerken en -diensten (universeledienstrichtlijn) (PB 2002, L 108, blz. 51).